

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

**Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani)
care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.
În aceste momente critice ajutăm refugiați creștini din Ucraina!**

Ianuarie 2026

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

“Poate ieși ceva bun din Nazaret?” (Ioan 1:46)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost de asemenea închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică a pastorului Richard Wurmbrand
DRAGOSTEA NU CUNOAȘTE PREJUDECĂȚI

Pe vremea lui Iisus, Nazaret era un sat. Populația sa era extrem de neprietenoasă cu Iisus. Evanghelia după Luca descrie cum liderii religioși locali au încercat să-L omoare pe Iisus. Citim cum după ce a vorbit Iisus, “toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie. Și s-au sculat, L-au scos afară din cetate și L-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie. Dar Iisus, a trecut prin mijlocul lor și a plecat de acolo.” (Luca 4:28-30)

Natanael, care a rostit cuvintele din textul nostru, s-a făcut vinovat de unul dintre cele mai distructive păcate: a arăta o răutate irațională față de un întreg grup de oameni. Fiecare grup de oameni conține o varietate de persoane cu personalități și caracteristici diferite.

Un pastor luteran mi-a spus: „Am un complex emoțional împotriva baptiștilor și penticostalilor.” Nu și-a dat seama că mărturisise un păcat mult mai grav decât dacă ar fi

spus: „Răspândesc conștient o minciună mare!” Datoria lui era să renunțe imediat la prejudecăți, căci trebuie să părăsim orice păcat.

Orice prejudecată exclude persoana care o susține de la orice posibilitate de a gândi corect.

Mulți nu-L vor accepta pe Iisus pentru că era evreu; alții pentru că era alb. Fariseii nu puteau admite că un profet evreu putea veni din Galileea, provincia nordică a Israelului, cu o populație numeroasă de romani și greci (Ioan 7:52). Alții s-au simțit ofenșați de apartenența Sa la clasa de jos. Au întrebat batjocoritor: „De unde are acesta înțelepciunea aceasta și aceste minuni? Oare nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui? Și Iacov, Iose, Simon și Iuda nu suny ei frații Lui? Și surorile lui nu sunt toate printe noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?” (Matei 13:55-56).

Unii se întreabă dacă biserica despre care se spun atâtea lucruri rele poate oferi ceva de valoare.

Dumnezeu este Tatăl nostru, al tuturor. Există bine în toate grupurile. Moabiții, în general, sunt descriși cum s-au comportat rău față de poporul evreu. Biblia povestește cum un rege moabit a angajat un magician pe nume Balaam, care a încercat în repetate rânduri, fără succes, să blesteme această națiune evreiască, care scăpase în mod miraculos din sclavia egipteană (Cartea Biblică numită NUMERI, capitolele 22-24). Totuși, mai târziu, din această populație moabită a venit Rut, una dintre femeile sfinte din Biblie, căreia Scriptura îi dedică o carte întreagă, o străbunica a regelui David. Samaritenii se rătăciseră de la adevărata religie, dar Iisus ne vorbește despre un bun samaritean.

Fugiți de orice prejudecată rasială, națională sau denominațională. Judecați fiecare persoană după propriile merite.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.”
(Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței și familiile lor ajutați cu darurile voastre!

Câteva fotografii de creștini închiși sub comunism pentru credință

Unde e posibil, încercăm să obținem, pentru a ajuta, adresele copiilor supraviețuitori
Citiți mărturiile lor complete în buletinele informative anterioare, așa cum este indicat mai jos!

Fratele Stephen

Ghermaniuk a scris:

“În vremurile anterioare (trăind în Uniunea Sovietică) am îndurat multe suferințe și persecuții. În 1973 am fost condamnat pentru prima dată la 7,5 ani de închisoare. Primii 4,5 ani am fost închis în regiunea Lugansk din Ucraina sovietică. Ulterior, am fost deportat în extremul est siberian, lângă Habarovsk. Am fost transportat timp de 2 luni până pe țărmurile Mării Ohotsk.”

Am suferit într-un climat foarte extrem. În 1983 am fost condamnat a doua oară la 3 ani de închisoare. Doi ani mai târziu, în 1985, soția mea a fost și ea condamnată la trei ani de închisoare. Cei cinci copii ai noștri au rămas fără tată și fără mamă. Frații și surorile din biserică au avut grijă de copiii noștri. Când am fost eliberat din închisoare în 1986, soția mea era încă închisă. Căram pachete cu alimente la închisoarea ei. În închisoare s-a îmbolnăvit grav. Bănuim că KGB-ul a contribuit la îmbolnăvirea ei. A murit la doar două luni după ce a fost eliberată. Vă salut cu Evrei 6:10: „Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, prin faptul că ați ajutat și ajutamați pe sfinți.”

Sora **Vilcinskaia** – **Sapoval**

Galina a suferit 4 ani în închisorile sovietice pentru că a organizat în 1980 o tabără pentru copii numită „Biserica Pădurii”. Majoritatea copiilor din această tabără proveneau din familii din Uniunea Sovietică ai căror tați sau mame fuseseră arestați pentru credința lor creștină. Copiii aveau vârste cuprinse între 9 și 14 ani. Copiii din tabără proveneau din toate părțile teritoriului Uniunii Sovietice. (Citiți întreaga mărturie a acestor frați persecutați în buletinul nostru online din 11/2017 la: <https://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>)

O clădire de apartamente distrusă de bombardamentele rusești în Mariupol, Ucraina, unde 40% din întregul oraș a fost aproape distrus.

Peste 7 milioane de refugiați au evadat până acum din Ucraina în diferite țări europene.

“Numele meu este Tetyana **Yakovenko**.

Suntem din Ucraina! Micul și confortabilul oraș Pologi, situat în Zaporojie, este mica noastră patrie. Un pământ fermecător, bogat, cu lanuri întinse de grâu și floarea-soarelui, cu livezi de cireși înfloriți și poieni strălucitoare cu maci roșii și albastrele albastre.

Părinții noștri s-au născut și au murit aici, copiii noștri s-au născut și au crescut aici, soțul meu Viktor și cu mine ne-am născut și am trăit fericiți mulți ani din viața noastră aici. Am lucrat pe acest pământ - eu lucrez în domeniul educației de aproape 40 de ani, soțul meu lucrează în transportul feroviar de peste 50 de ani. Aici ne-am întâlnit cu prietenii noștri, ne-am odihnit, ne-am bucurat de viață și am fost pur și simplu fericiți!

Asta a fost până pe 24 februarie 2022...

Și apoi - bombardamente, devastare, lacrimi, durere, suferință... Și întrebări fără răspuns: „DE CE? PENTRU CE? Cum s-a putut întâmpla asta?” După 10 zile de la invazia la scară largă a armatei ruse pe pământ ucrainean, orașul nostru a fost ocupat de inamic. Viața în oraș s-a schimbat brusc - focurile de mitralieră, exploziile de obuze nu se mai opreau, elicopterele și avioanele zburau neîncetat deasupra orașului.

Orașul era fără electricitate, gaz, apă și comunicații. Farmaciile, magazinele au fost distruse și jefuite de inamic, spitalul raional și clădirile rezidențiale au fost avariate de explozii. Sângele apărătorilor orașului a fost vărsat, printre care se aflau cunoștințele și prietenii noștri.

Un obuz inamic a lovit bucătăria noastră de vară. Viața mea a fost salvată, un adevărat miracol, pentru că mă aflam în această bucătărie și tocmai plecasem când a bubuit explozia. Bucătăria și casa noastră au fost avariate, o parte din acoperiș a fost demolat, iar geamurile de la ferestre au zburat.

Ne-am ascuns de bombardamente în subsolul unui vecin, unde am stat mai mult de două săptămâni. Acolo era foarte frig (-2 grade Celsius), umed, întuneric, fără condiții pentru o existență normală. Aveam puțină apă și mâncare, am economisit bani. Am aprins o lumânare pentru scurt timp.

Ne-a fost teamă chiar și să vorbim cu voce tare, plângeam tot timpul. Și ne-am rugat. Ne-am rugat cât de bine am putut, cuvintele veneau direct din inimă. Am crezut cu tărie că Dumnezeu ne va auzi și va lua de la noi această durere cumplită.

Pe vremea aceea, inamicul deja ne stăpânea curtea - furându-ne proprietățile, mâncarea și călcându-ne în picioare inimile fără milă.

Amintiri foarte grele, dureroase. Soțul meu, Viktor, spune că încă simte atingerea înghețată a țevii mitralierei inamice pe spate când soldații ruși l-au scos din curtea natală.

Nu am mai putut trăi așa și am început să căutăm modalități de a părăsi teritoriul ocupat. Timp de două zile am stat la punctul de control inamic, așteptând permisiunea de a pleca, pierzându-ne speranța. Am avut noroc, am putut pleca spre Zaporojie. TOTUL a rămas în urmă, la care nu ne vom mai întoarce niciodată.

Prin voința sorții, cu câteva valize, trecând peste o călătorie extrem de lungă, am scăpat din război și am ajuns în Estonia, în orașul Tallinn. Acum înțeleg că nu soarta ne-a adus aici. Sunt sigură că a fost voia lui Dumnezeu!

Desigur, în Ucraina, eu și soțul meu mergeam la biserică în zilele de sărbătoare ortodoxă, aprindeam lumânări, aveam o catapetasmă acasă, trăiam cu Dumnezeu în inimile noastre și credeam că El există. Am puterea să recunosc că în cele mai grele momente de la începutul războiului, mi-am pierdut credința pentru o clipă. Nu puteam înțelege de ce Dumnezeu s-a îndepărtat de noi, nu ne-a văzut suferința.

În primele șase luni, eu și familia mea am locuit în Tallinn pe o navă obișnuită, care a fost adaptată pentru șederea temporară a refugiaților ucraineni. Pe atunci, erau peste 2 mii de refugiați acolo, eram puși într-o cabină fără ferestre, nu era suficient aer proaspăt, pentru că locuiam acolo patru oameni. A fost greu să ne obișnuim, ne era foarte dor de patria noastră, de familie și de prieteni. Cum se spune, durerea nu vine singură. În aceste șase luni, soțul meu a avut două atacuri de cord, în ianuarie a fost supus unei operații grave la cord. Sănătatea lui s-a deteriorat foarte mult și este programat pentru o altă operație - la ochi.

Am fost diagnosticată oncologic, cu metastaze. Am urmat primul tratament de chimioterapie și radioterapie, dar tratamentul complex este încă în desfășurare. La acel moment, timpul petrecut pe navă se încheiase și am fost nevoiți să închiriem un apartament mic. Nu erau destui bani tot timpul. Se pare că acest lucru nu se va termina niciodată.

Odată (era de Paște) eu și soțul meu am fost invitați să slujim la Biserica Creștină Evanghelică „Sarea Pământului”. Totul ne-a impresionat: prietenia și bunăvoința tuturor fraților și surorilor prezenți, căldura și grija Pastorului Pavlo și a soției sale, Natalia Duchenko, simplitatea și încrederea în comunicare. Am simțit că Domnul este cel care ne-a arătat calea către această Biserică și a intrat în inima mea.

La urma urmei, Domnul Însuși știe când avem nevoie de cuvântul Său, de sprijinul Său. De atunci, eu și soțul meu venim la Biserica „Sarea Pământului” în fiecare miercuri și duminică, acasă și în conversația bisericească citim cuvântul Domnului, Îl slăvim și Îi mulțumim pentru fiecare clipă a vieții noastre. Mulțumind lui Dumnezeu și Bisericii, am primit o mică cantitate de ajutor alimentar, ni s-a dat un tensiometru și un termometru.

De la Pastorul Pavlo am aflat despre asistența acordată refugiaților de către misiunea numită Help for Refugees. Pastorul Pavlo, în legătură cu situația noastră dificilă, ne-a sfătuit să vă scriem o scrisoare cu o cerere de a ne oferi ajutorul de care avem cu adevărat nevoie, mai ales în aceste vremuri dificile. Sunt sigur că foarte curând viețile noastre se vor schimba și vor străluci din nou cu culori vii ale credinței, fericirii și bucuriei!

Am o familie: soțul meu - Viktor Georgievici, fiica mea - Alina, un fiu - Anatoli, celălalt este Igor.

Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

16 aprilie 2022

Dragi contribuitori: Recunoștința mea, tuturor celor care au donat cu generozitate pentru a ajuta atât de mulți refugiați din Ucraina, un adevărat potop de persoane strămutate. Peste 4 milioane au scăpat de acum în războiul actual și se așteaptă să iasă alte 3 milioane. Dacă citiți știrile zilnice, vă veți convinge ușor că nu sunt cifre exagerate. Acestea sunt persoane care fug de bombardamentele extinse și de distrugerea totală continuă a orașe întregi. Se întâmplă că țara mea natală, România și Republica Moldova au împreună cea mai lungă graniță comună cu Ucraina. În același timp, România este una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană, iar Moldova este mai rău din punct de vedere economic. În România și Moldova până acum, peste 1 milion de ucraineni și-au căutat un refugiu. **Refugiații vin uneori în număr de 10.000 la fiecare 24 ore.** Majoritatea acestor refugiați sunt femei cu 3 până la 8 copii. Din fericire, multe alte țări din Europa și America de Nord acceptă să găzduiască acești refugiați, dacă pot ajunge până acolo. Multe biserici din afara României, au trimis mijloace de transport, precum autobuze și chiar zboruri închiriate. Acești refugiați vorbesc ucraineană și rusă. Pe ici pe colo, comunitatea de limbă română este de ajutor deoarece unele localități de graniță precum orașul universitar Czernowitz (nume în germană, Cernăuți în română) unde s-a născut mama mea, făceau parte din România înainte de al Doilea Război Mondial. Unii dintre generația tânără ar putea avea puține cunoștințe de engleză. Guvernul român și-a dat toată osteneala în a găzdui cei mai mulți dintre acești refugiați. Prin multe contacte de încredere de mulți ani în România, ne-am concentrat pe a ajuta în moneda locală românească de la 800 la 8.800 de Ron de familie, **credincioși creștini** refugiați. Mulți au plecat doar cu hainele de pe ei. La graniță erau cozi lungi de kilometri. Prin credincioșii locali care merită toată lauda, oferim bani de buzunar, dați în mână pentru hrană și cazare pentru câteva zile, până când există o rezoluție parțială cu privire la planurile de viitor apropiat de a se stabili cumva într-un loc sau de a trece mai departe în alte țări. 8.800 de Ron pare a fi o sumă mare pentru un cuplu în vârstă care ar putea scăpa, dar majoritatea cuplurilor ies cu grupuri mai mari de 10 până la 15 copii și nepoți. Doar ca un exemplu, am plătit pentru o casă în localitatea Victoria, 26.000 Ron pentru o lună de cazare și mâncare pentru 3 adulți și 12 copii. Cei mai mulți dintre acești refugiați își fac iluzia că își părăsesc țara natală, locuința și munca lor pentru o perioadă scurtă de timp, dar așa cum apar știrile despre acest război prelungit, mă îndoiesc că va fi așa. Cred că acești refugiați vor rămâne refugiați pentru mulți ani de acum înainte. Publicăm în acest buletin informativ doar câteva chitanțe cu sume, documentând ceea ce am scris mai sus. Din nou, mulțumesc și Dumnezeu să vă binecuvânteze, Mihai Wurmbrand

*(Update: Refugiații continuă să sosească în majoritatea zilelor din 2024, cu un ritm de 8.000-10.000/zi și peste 6.000 zilnic la începutul anului 2025..) Michael Wurmbrand

409	Василько	Валентин	Мейфурович	1958	Украина
410	Волф	Андрей	Воронков	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ИКОЛЬВИЧ	1958	Россия
412	Лавин	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романен	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Таскин	Датча	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Ванков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРАСВИННОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЮРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЙНА	1959	Россия
419	Баранов	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубинский	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Таланен	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Откаев	Венюхан	Александрович (Вакерханов)	1960	Узбекистан
426	Саренко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	Дитка	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	Анна	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодичев	Александр	Валериевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepșa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturii disponibile pe internet la: <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar: RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004